

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 października 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt X P 73/20 z powództwa M. N. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy za okres od 6 listopada 2019 roku do 25 marca 2021 roku, orzeczenie obowiązku dalszego zatrudnienia

1. przywrócił M. N. do pracy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na poprzednich warunkach pracy i płacy;
2. zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz M. N. kwotę 55.378,92 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w okresie od 1 maja 2020 roku do 25 marca 2021 roku pod warunkiem podjęcia pracy;
3. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
4. nakazał pobrać od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 5.520 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Apelację od powyższego orzeczenia w zakresie pkt 2 wyroku wniosła strona powodowa reprezentowana przez przedstawiciela związków zawodowych zarzucając naruszenie art. 57 § 2 kp wskazując że Sąd nie zasądził powódce wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy tj za okres od dnia 5 listopada 2019 roku do dnia 6.10.2022 r.

W uzasadnieniu wskazanego stanowiska podniesiono że powódka dochodziła wynagrodzenia m.in. za cały okres pozostawania bez pracy z uwagi na to że jej stosunek pracy podlegał szczególnej ochronie w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. Sąd wyrokiem ustalił, że stosunek pracy powódki podlegał szczególnej ochronie na tej podstawie i przywrócił powódkę do pracy.

Pełnomocnik powódki, w dniu 4.02.2021 r., został zobligowany przez sąd do sprecyzowania kwoty wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Pełnomocnik powódki wykonał to zobowiązanie precyzując wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy za okres 6.11.2019 do 25.03.2021 r. data posiedzenia Sądu. Z oczywistych względów, pełnomocnik powódki mógł sprecyzować powództwo, w tym zakresie, tylko za wskazany okres. Jednocześnie podniesiono, że ostanía rozprawa odbyła się na wniosek pozwanej w trybie zdalnym w dniu 22.09.2022. Sąd postanowił wówczas, że ogłoszenie wyroku nastąpi 6.10.2022 r. z tego powodu zdaniem skarżącego ostateczne sprecyzowanie powództwa mogło nastąpić dopiero wtedy. W dniu 4.10.2022 r. pełnomocnik powódki drogą elektroniczną wysłał pismo precyzujące wysokość dochodzonego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy na kwotę 17.6437, 18 zł tj dodatkowo kwoty 91.442,25 zł za okres od 1.04.2021 do 30.09.2022 r. w ocenie strony apelującej wskazana okoliczność w sposób nieuprawniony została pominięta przez Sąd.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wniósł o jej oddalenie jako całkowicie bezzasadnej i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu w II instancji w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazanego stanowiska podniesiono iż Sąd I instancji prawidłowo uznał że pełnomocnik powódki w sposób błędny dokonał rozszerzenia powództwa po zamknięciu rozprawy drogą mailową bez właściwych podpisów i odpisu dla pozwanej w konsekwencji czego rozszerzenia nie można było uznać za skuteczne. Ponadto wskazane żądanie wymagało weryfikacji sprawdzenia czy we wskazanym okresie powódka nie przebywała na zwolnieniach lekarskich nie otrzymywała świadczeń z tego tytułu.

Ponadto pozwany podniósł że apelacja powódki jest bezprzedmiotowa również dlatego że powódka nie dopełniła obowiązku zgłoszenia gotowości do pracy w terminie. Powódka zgłosiła bowiem gotowość do pracy jedynie 13.10.2022

r. tj przed uprawomocnieniem się wyroku Sądu I instancji co nie może wywołać skutków prawnych polegających na restytucji stosunku pracy. O tym że powódka złożyła oświadczenie przedwcześnie pozwana poinformowała ją pismem z dnia 24.10.2022 r.

Na rozprawie w dniu 6.06.2023 r. pełnomocnik powódki przedstawiciel związku zawodowego rozszerzył powództwo o kolejne 8 miesięcy pozostawania powódki bez pracy (...),75 co daje kwotę 38 502 zł. Powódka oświadczyła że w dniu 13. 10.2022 r. złożyła wniosek o dopuszczenie do pracy w związku z wyrokiem sądu. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji.

Pismem procesowym z dnia 20.06.2023 r., pełnomocnik powódki, na żądanie sądu, przedstawił, na piśmie, zgłoszone żądanie, rozszerzające powództwo, zgłoszone na rozprawie w dniu 6.06.2023 r., podnosząc, że rozszerza żądanie pozwu o wynagrodzenie za dalsze okresy tj 1.10.2022 do 31.0. 2023 r. tj o kwotę 38502,00 zł.; wynagrodzenie za cały okres pozostawania bez pracy wynosi łącznie 180 723,17 zł.

W odpowiedzi na powyższe, pismem procesowym z dnia 7.08.2023 r. pełnomocnik pozwanej podniósł, iż rozszerzenia powództwa nie można uznać za skuteczne, bowiem, nie spełnia ono wymagań wymaganych dla pozwu, ponadto, nadal weryfikacji wymaga czy powódka, we wskazanych okresach, nie pozostawała na zwolnieniach lekarskich.

Na rozprawie w dniu 19.12.2023 r. pełnomocnik powódki poparł apelację, oświadczając że apelacja dotyczy tylko punktu 2 wyroku, w części, zasądzającej wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, zdaniem powódki, w za niskiej wysokości.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy, zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej, dotycząca rozstrzygnięcia, zawartego w punkcie 2 (drugim) wyroku sądu pierwszej instancji, podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Sąd II instancji zważył, że w orzecznictwie oraz doktrynie przeważa pogląd, do którego przychyła się także Sąd Okręgowy, że środek zaskarżenia może skutecznie wnieść jedynie ta strona, która posiada interes prawny (gravamen) w zaskarżeniu orzeczenia sądu niższej instancji. W procesie cywilnym przesłanką zaskarżenia orzeczenia jest, bowiem, istnienie po stronie skarżącego interesu prawnego, który określanym w nauce prawa i orzecznictwie mianem gravamen, oznacza pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania żądania i treści rozstrzygnięcia. Wskazać także należy, że Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, której nadano moc zasady prawnej, przesądził, iż pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, że rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym przez powódkę w apelacji punkcie 2 dotyczyło uwzględnionej części powództwa w zakresie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Powódka nie skarżyła pkt 3 ww orzeczenia tj w zakresie, w jakim jej roszczenia, także, w tym zakresie, oddalono, w pozostałej części. Tym samym, powódka nie miała interesu prawnego do zaskarżenia tego rozstrzygnięcia. Trudno, bowiem, przyjąć, że rozstrzygnięcie z punktu 2 zaskarżonego wyroku, przyznające jej wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem jej podjęcia było dla strony powodowej niekorzystne. W istocie, powyższe nie obejmowało całości jej roszczeń, ale, w zakresie, w jakim, jej powództwo, w tej materii, oddalono tj w zakresie punktu 3 (trzeciego), powódka, reprezentowana przez pełnomocnika z ramienia związków zawodowych, apelacji nie wnosila. Brak, zatem, substratu zaskarżenia.

Dlatego też apelacja , jako że dotyczyła rozstrzygnięcia, zawartego w punkcie 2 (drugim) , wyroku Sądu Rejonowego, korzystnego dla powódki - uwzględniającego jej żądanie- podlegała odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy, orzekł na mocy art. 373 § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym , Sad orzekł na podstawie art. 98 k.p.c oraz par. 10 pkt 1 w zw. z par.2 pkt 6 i par. 9ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z d. 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz. U z 2018r. poz. 265]